

Högmässa den 6 juli 2008 i Råneå, S:t Petri församling

Kristi förklarings dag

”OM KRISTI FÖRKLARING” – Predikan över 2 Petr 1:16-19 av Martin Luther

Predikotext: 2 Petr 1:16-19

---

2 Petr 1:16-19 Det var inte några utstuderade myter vi följde, när vi förkunnade för er vår Herre Jesu Kristi makt och hans ankomst, utan vi var ögonvittnen till Jesu majestät. Ty han blev av Gud, Fadern, ärad och förhärligad, när en röst kom till honom från den upphöjda Härligheten: "Denne är min Son, den Älskade. I honom har jag min glädje." Den rösten hörde vi själva från himlen, när vi var med honom på det heliga berget. Så mycket fastare står nu det profetiska ordet för oss, och ni gör rätt i att hålla er till det som till ett ljus som lyser på en mörk plats, tills dagen gryr och morgonstjärnan går upp i era hjärtan.

1. Här pekar aposteln Petrus på en händelse, som finns beskriven i Matt. 17:1:

Matt 17:1-9 Sex dagar därefter tog Jesus med sig Petrus och Jakob och hans bror Johannes och förde dem upp på ett högt berg för att vara ensam med dem. Och han förvandlades inför dem: hans ansikte lyste som solen, och hans kläder blev vita som ljust. Och se, Mose och Elia visade sig för dem, och de samtalade med honom. Petrus sade till Jesus: "Herre, det är gott för oss att vara här. Om du vill, ska jag göra tre hyddor, en åt dig, en åt Mose och en åt Elia." Medan han ännu talade, se, då sänkte sig ett lysande moln ner över dem. Och en röst ur molnet sade: "Denne är min Son, den Älskade. I honom har jag min glädje. Lyssna till honom!" När lärjungarna hörde det, föll de ner på sina ansikten och greps av stor fruktan. Men Jesus gick fram och rörde vid dem och sade: "Stig upp och var inte förskräckta!" Och när de såg upp, såg de ingen utom Jesus. På väg ner från berget befallde Jesus dem: "Tala inte om för någon vad ni har sett, förrän Människosonen har uppstått från de döda."

2. Aposteln vill med detta säga: det evangelium, som vi predikar er om Kristus och hans tillkommelse, har vi inte gripit ur luften eller själva uppdiktat, inte heller har vi övertagit det från kloka och världsligt visa människor, som kan tala imponerande om allting, som greker på apostelns tid gjorde. Dessa blandar in idel fabler, sagor och onyttigt tal i de saker som har med Gud att göra, fastän de ger sken av stor klokhet och menar sig vara mycket visa. Till sådana har vi inte lyssnat, vill aposteln säga, inte heller har vi följt dem. Vi predikar alltså inte människopåhitt, utan vi är vissa om att det som vi predikar är av Gud. Vi har nämligen med egna ögon sett och med egna öron hört det, när vi var med Kristus på berget och såg och hörde hans härlighet. Och denna hans härlighet var att hans ansikte sken som solen och hans kläder var snövita. Vi hörde också en röst från det högsta majestätet, som sade: "Denne är min Son, den Älskade. I honom har jag min glädje. Lyssna till honom!"

3. Så bör också varje predikant vara viss och inte tvivla, att han ju har och predikar Guds ord, så att han om det gäller livet till och med kan dö för det. Nu är ingen människa så helig, att hon skulle våga dö för den lära, som hon själv har lärt. Därför står det här fast, att apostlarna av Gud själv fått visshet om att deras evangelium är Guds ord. Även av denna text är det uppenbart att evangelium är ingenting annat än en predikan om Kristus. Därför bör man inte höra någon annan predikan, för Fadern vill inte ha en annan slags predikan. "Denne är min Son, den Älskade. I honom har jag min glädje", säger han, "lyssna till honom!". Han är er läromästare". Det är som att säga: när ni har hört honom, så har ni hört mig. Fördenskull säger nu aposteln: vi har kungjort er Kristus, att han är Herren och råder över allting och att all kraft är hans, samt att den som tror på honom han har också en sådan kraft. Sådant har vi inte själva tänkt ut. Nej, vi har sett och hört det genom Guds uppenbarelse, och uppenbarelsen har befallt oss att höra på Kristus.

4. Men varför skiljer aposteln Kristi ankomst och Kristi makt åt? Makten, som [...] är kraft över allting, så att allt måste vara lagt honom till en fotpall, ska alltid finnas kvar. Så länge världen står och vi ännu är kött och blod och lever här på jorden ska också Kristi rike förbli, intill yttersta dagen. Därefter ska en annan tid börja; då ska Kristus överlämna riket till Gud och Fadern, om vilket Paulus säger i 1 Kor. 15:23–24: "Kristus som förstlingen och sedan, vid hans ankomst, de som

tillhör honom. Därefter kommer slutet, då han överlämnar riket åt Gud, Fadern ..." Så också i v. 28: "Och när allt har blivit lagt under honom, då ska Sonen själv underordna sig den som har lagt allt under honom, för att Gud ska vara allt i alla."

5. Men tillhör då riket inte Fadern redan? Är inte allt lagt under honom? Svar: Paulus förklarar sig själv på samma ställe och säger: för att Gud ska bli allt i alla, d.v.s. allt vad var och en behöver och bör ha, det ska Gud vara. Så har aposteln Petrus i samma kapitel sagt: att vi ska bli delaktiga av gudomlig natur. Där ska vi också ha allt vad Gud har, och allt vad vi behöver ska vi ha i honom, såsom vishet, rättfärdighet, starkhet, liv, allt som vi nu tror och endast fattar med hjärtat och har i Guds ord. Men då ska ordet återvända, då ska vår själ öppna sig och se och känna allt sådant såsom närvarande. Det menar nu apostlarna Paulus och Petrus, nämligen att nu är Kristi rikets kraft verksam; nu för han ordet och regerar med det genom sin mänskliga natur över djävul, synd och död, ja över allting; men på den yttersta dagen ska detta bli uppenbart. Så fastän Gud alltid regerar, så är detta dock inte uppenbart för oss; han ser förstås oss, men vi ser inte honom. Därför måste Kristus överlämna honom riket, för att också vi ska se det och vara Kristi bröder och Guds barn. Så har Kristus fått av Gud ära och pris, säger här aposteln Petrus, när Fadern lagt allting under honom och gjort honom till Herre och förklarat honom vara det, genom denna röst som sade: "Denne är min Son, den Älskade. I honom har jag min glädje."

6. Med detta vill nu aposteln befästa sin lära och predikan, så att man ska veta, varifrån den kommer. Men därmed har inget annat hänt honom än att han har hört sådant och har kunnat predika om det; den Helige Ande måste också komma och styrka honom, för att han ska kunna tro på det samt predika och bekänna det med glädje. Det förra hör till predikoämbetet och inte själen. Det senare är från Anden.

7. "Så mycket fastare står nu det profetiska ordet för oss, och ni gör rätt i att hålla er till det som till ett ljus som lyser på en mörk plats, tills dagen gryr och morgonstjärnan går upp i era hjärtan." Här går Petrus rakt på sak och säger så mycket som: "Allt som jag predikar syftar till att era samveten ska vara säkra och era hjärtan kunna stå fasta och inte låta sig rubbas från det, för att både jag och ni ska vara säkra på att vi har Guds ord. För evangelium är en allvarlig sak, att man fattar och håller fast vid evangelium rent och klart utan tillägg och falsk lära. [...]"

8. Petrus säger nu: vi har det "profetiska ordet", d.v.s. det är fast i sig självt; se nu bara till att det är fast hos er. "Och ni gör rätt i att hålla er till det", det är som att säga: "Det är nödvändigt att ni håller fast vid det". För evangeliet är annars förlorat så som om en man vore fången i ett hus mitt i natten och det vore kolsvart. Då vore det nödvändigt att tända ett ljus tills dagen gryr så att han kan se. Så är evangeliet faktiskt mitt i natten och mörkret, för alla människors förnuft har idel fel och blindhet. Inte heller världen är något annat än ett mörkrets rike. I detta mörker har nu Gud tänt ett ljus, nämligen evangeliet, som vi kan se och vandra i så länge vi är på jorden, tills morgonen gryr och dagen bryter in.

9. Denna text är sålunda också starkt mot all människolära. För om nu Guds ord är ljuset på en mörk och dunkel plats, så följer därav att allt annat är mörker. För om det fanns ett annat ljus förutom ordet, skulle Petrus inte tala så här. Se därför inte på hur förnuftiga människor de är som lär annorlunda, hur stort det än slår upp det. När du inte märker av Guds ord ska du inte tvivla på att där är idel mörker. Och låt dig inte anfäktas av att de säger sig ha den Helige Ande. Hur kunde de ha den Helige Ande när de inte har Guds ord? Därför gör de ingenting annat än kallar mörkret ljus och "gör ... ljuset till mörker", som Jesaja säger (5:20). Det är Guds ord, evangeliet, att vi genom Kristus är lösta från död, synd och helvete. Den som hör detta har ljuset och lampan tänd kring hjärtat. Med det kan vi se; det lyser åt oss och lär oss vad vi behöver veta. Men där det inte finns, där går vi lösa och vill med eget varande och görande hitta vägen till himlen. Du kan med ditt ljus bedöma och se att det är mörker. Eftersom de inte har ljuset och inte vill ha det måste de bli kvar i mörker och blindhet. För det är ljuset som lär oss allt som vi behöver veta och som behövs till frälsningen. Världen känner inte det med sin klokhets och sitt förnuft. Och ljuset måste vi ha så länge och klamra oss fast vid det till den yttersta dagen. Sedan behöver vi inte ordet mer, liksom man släcker ljuset när dagen gryr.

(WA, XIV, 27–29)